

ΓΕΝΙΚΗ



ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 9 ΙΟΥΛΙΟΥ 1830.



Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Δρ. 1794. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Θ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Κύριον Α. Κοντός χυλον.

Ἐπειδὴ ἐπιμένεις ἔχειτούμενος τὴν ἄφεσίν σου ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Εθνικῆς Τραπέζης, ἀν καὶ μὲ δυστρέπτεσσιν, συγκατανεύομεν εἰς τὴν αἰτησίν σου, καὶ δεχόμενος τὴν ἄφεσίν σου· πυρεταύνι λοιπὸν καὶ πᾶσα εὐθύνη ἀπὸ μέρους σου ὡς πρὸς τὴν Εθνικὴν Τραπέζην ἀφ' ἣς ἐπαυτεῖς τοῦ νῦν συνυποστῆς οὐκέτη. Ματὶ ταῦτας εἰς ἀπάντησιν τῆς ἀπὸ 18 τοῦ ψιλούτος ἐπιτολῆς σου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 25 Ιουνίου 1830.

Ο Κυβερνήτης.

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ..

Ο Γραμματεὺς τῆς Επικρατεῖς
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Πολλάκις ἡκούσαμεν νὰ λαλῶσι περὶ τῶν δρυκτῶν νερῶν τῶν Θερμίων, νὰ ἐπαινῶσι τὰς ὀφελίμιους αὐτῶν ἴδιοτητας, καὶ νὰ ἀναφέρωσι θαυματίας θεραπείας ἀπὸ αὐτὰ γεγενημένας. Ἐζητοῦστο λεπτομερεῖς εἰδήστεις περὶ τῆς φύσεως τῶν νερῶν τούτων, καὶ οἱ μὲν ἔλεγον ὅτι ἡ σανθειώδη, οἱ δὲ σιδηρώδη, καὶ ἄλλοι ἀλικὰ, ὡς τὸ θαλάσσιον ὑδωρ. Ἡ Κυβερνητικὴ ἥλησε νὰ ἔχειριθωτὴ τὰ περὶ αὐτῶν, καὶ ὁ Ἐξοχότατος Κυβερνήτης πρεκάλεσε τὸν Ναύαρχον Κύριον Δεριγιῆν καὶ τὸν Ναύαρχον Κύριον Ἐπίδηνον, νὰ διορίσωσιν ἔκαστος ἀνὰ ἓν τῶν ἵστρων τοῦ στόλου των νὰ ἐνωθῇ μὲ τὸν Κύριον Ζουκκαρίην ἀρχιατρὸν τοῦ τακτικοῦ, καὶ μὲ τὸν Κύριον Μάν Φαρμακοποιον νεωστὶ ἐξ Ελασηγίας ἐλάσην, ὡς στε τὰ συσταθῆ ἐπιστροφὴ ἐξ ἐμπειρίων ἀνδρῶν, ητις νὰ ἐπάγῃ εἰς τὸν τόπον νὰ κάμη τὴν ἀνάλυσιν τῶν νερῶν, καὶ νὰ παρουσιάσῃ ἀναφορὰς τὰς ὁστίας ἥθελε συναθροίσει παρατηρήσεις.

Τωακύσταντες οἱ ἄνδρες εὗλοι μετὰ σπουδῆς εἰς τὴν ταχὺ τοῦ Ἐξοχωτάτου Κυβερνήτου δηλωθεῖσαν ἐπιθυμίαν, συνῆλθεν ἀνευ βραδυγήτος, καὶ ἐμβάντες εἰς τὸ δωμένον εἰς αὐτοὺς κόττερον ἔπλευσταν εἰς τὰ Θερμία, ὅπου διέτριψαν ἱστούς τινάς ἐπανελθόντες δὲ διεύθυναν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τὴν ἀξιολογητὴν ἀναθύραν, τὴν ὁποῖαν ἀγρέουν δημοσι-

εύμεν μετὰ τῆς πρὸς αὐτοὺς τοῦ Ἐμπάτου Κυριολεκτικοῦ ἀπαγγῆσεως.

Ἐξοχώτατε Κυβερνήτα,

Ἡ Ἐπιτροπὴ, ἐπιφροτισμένη ν' ἀκλύσῃ τὰ δρυκτὰ νερά τῶν Θερμίων καὶ νὰ κάνῃ περὶ τῆς χατόνης ἐνεργείας εἰς τὴν θεραπείαν τῶν ἀσθενειῶν, ἔχει τὴν τιμὴν νὰ παρουσιάσῃ πρὸς τὴν Ἐξοχήτατας τὸ ἀπόδειν τῶν παρατηρήσεων τῆς.

Τα δρυκτὰ νερά τῶν Θερμίων ἐγκαρπίσθησαν ἀπὸ τοὺς παλαιοὺς, εῖτινες διὰ τὰς φλυμένας φυτικὰς κύτους ἰδιοτηταῖς; εἴχον ὀνομάσται τὰν νῆσον Θερμία, ὅντας παραγόμενον ἀπὸ τὴν λεῖψην θερμότητος τὴν ὁποῖαν ἐμεταχειρίζοντο διὰ νὰ τηλέσουν σῆκα τὰ θερμά νερά ἐνγένεται"). Τὰ πλευτὸν τῶν πρωτίστων πηγῶν θερμούμενας ἐρείπια ήσαν μόνη κάλλες ἀσκετὰ νὰ δέξουν, διτι, κατασταθέντας ἀπαθέται λουτρῶν, εἴχε βέσσαια γνωρισθῆ. ποτὲ δὲ ὑγειῶν χύτην ἐπιφέροντο εἰς τὰν ίσαν διαρροέων ἀσθενειῶν· τίλλα δὲν φάσται τῶν παλαιῶν τίποτε περὶ τῆς αὐτήσεως; τὰν νεράν αὐτῶν, αἵτινα, διὰ τὰς ὁποίας ἐκεῖνα εἴχον μικρά; εἰς τὴν χρησίν γνωταίς, δὲν ημπορεύονται ν' ἀναλύσουν, εύτε περὶ τῆς φύσεως τῶν περιθῶν, ἐνχυτίου τῶν ὁποίων ἐμεταχειρίζοντο αὐτά. Τὰ πάντα ἔρενται νὰ ἔξεργασθῶσι.

Ταῦτα πιστηνούμενη ἡ ἐπιτροπὴ ἐπροσπάθησε νὰ συνάξῃ δεκτὸν φύτευτο περὶ τῶν χηλιδῶν καὶ θεραπευτικῶν ἰδιοτήτων αὐτῶν τῶν νερῶν.

Ἡ νῆσος τῶν Θερμίων κατέχει τὸ βίστριο-δύτικὸν μέρος τῶν Κυκλαδῶν. Καίτει εἰς τὸ βίστριον τῆς Σερίου, εἰς τὸ νάτσιον τῆς Κίκης, εἰς τὸ δύτικόν τῆς Σύρου, καὶ εἰς τὸ ἀνατολικό-νότιον τῆς Μικήνας (Ἀγ. Γεωργίου), εἶναι μεγάλη, ὀρεινή, ὁπωσδιπός, στερημένη δύναδεν, καὶ εἰς αὐτὴν δὲ, καθὼς, καὶ εἰς τὸ πλειότερον μέρος τῶν λοιπῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, φύνεται ἡγητήρων· εἰς τὸ βίστριο-ανατολικόν αὐτῆς μέρος εὑρίσκονται αἱ πηγαὶ τῶν θερμῶν νερῶν τὰ πάρις αὐτῶν ἔχουν, ἃς ἐρεῖται.

Εἰς τὸ βίστριον, εἰς τὸ δύτικόν, εἰς τὸ νότιο-δύτικον, καὶ εἰς τὸ νότιο-ανατολικόν εἶναι βευνά, ικανά ύψωμά, ἀπὸ κοιλάδων διακεκριμένα, ἀλίγου

(*) Πρέπει νὰ ἐγκάρπισαν βίσσαια εἰς ἀργακίοις τὴν ἀγαθὴν ἰδιότητα τῶν νερῶν τῆς νῆσου τούτης, ἀλλὰ δὲν εὑνέρεσσι περὶ αὐτῶν· οὐδὲ τὴν ὄνοματάν Θερμία. Τὸ παλαιὸν κύτος ὄνομα ήταν Κύθνος, καὶ ἐπὶ ἀρχαίοτερον ἔλεγετο Όφιοῦσα καὶ Δρύσπις. Βρυτίζετο δὲ ὡς φέρεσσα τυρὸν ἄριστον, οὐδὲ ὡς ὑπάρχεσσα πατρὸς τοῦ Κυδίου, ζωγράφου ἀγαθοῦ [Σεπ. Βιζ. ἐν λεῖψη Κύθνος]. Οἱ Κύθνιοι ἔστειλαν μάκρην τροφὴν καὶ μάκρην πεντηκόντερον εἰς τὸν Ἐλληνικὸν στόλον κατὰ τὴν ἡ Σαλαμῖνη ναυμαχίαν [Ηροδ. Η, 46.]

Ο Μάρκος Βοσκίνης, ἐν τῷ συγγράμματι αὐτοῦ Ἀρχιπέλαγος επιγραφόμενος καὶ εν Βενετίᾳ τὸ 1658 εκδιδόμενος, εἶναι ὁ πρώτος, οὗτος εἴσεργω διὰ ἡσικῆς περὶ τῶν νερῶν τῶν Θερμίων. Ήδον δὲ καὶ εἰ λόγος του αὐτοῦ εν Σελ. 34. « Ἐνταῦθα εὑρίσκονται λουτρά θερμοῦ δύτικος; τοσον ἀγαθός, ὡστε δὲν είναι κατώτερα τῶν τοῦ Ἀπόνου [Abano], εἰς τὰς ὁποῖας συντρέχουν εκ διαφόρων μερῶν δινθρώποι διὰνακτιρέυονται απὸ διαφόρων ασθενειάς, καὶ διλύγοις απέργονται χωρὶς νὰ λάθεωσιν ὁφελεῖσκαν. » — Ο Φραγκίσκος Πλακίντας, Περὶ τοῦ Αἰγαίου Λανστρέμενου, εν Μόδινη (Modene) 1688, Σελ. 303., στηριζόμενος εἰς τὴν μαρτυρίαν τοῦ Περκάκη καὶ τοῦ Διλιάνου, λέει εἰς τὰ θερμά ταῦτα νερά εἶναι θειώδη, καὶ επαινεῖ τὴν ἰδιότηταν αὐτῶν νὰ θεραπεύουσι διώρδης εἰδη ασθενειῶν. — Κατερώτερον δέ, τὸ 1701, έπειτα κρίθη μᾶλλον πεπαιδευμένος, ὁ Τουρνεφόρτες εἰς τὴν τοῦ Ανατολής αὐτοῦ Περιηγήσει, έπειτα. Ήδη ὅμως περὶ αὐτοῦ αἴτω.

“ Παρεκκόστη τὰν φρεάτην τῶν πέριξ τῶν χωρίων κείμενων, δὲν στερεῖται οὐδὲ βρύσεων ἡ ηῆσσα· τοι πλέον δὲ μέντομενοι-

πλούσιας ἀπὸ φυτικῆν γῆν, εἰς δισκηρῶν γρανά, καὶ ἐπὶ τῶν ὄποιων φύονται μόνον φυτά τινα παρασίτα συντίθενται δὲ ἀπὸ πίτρας, αἵτινες συγκατίζουν τρία διακεκριμένα ικανοτρόπακτα· ἐν ἐπιπόλαιον σιλιστόδες, ἔπειτα ἐν περιέχοντι σιλβίτην (mica), καὶ τέλος ἐν εἰς τὸ βάθος τιτανίδες (άσβεστοίδες). εἰς αὐτὰ δὲν εὑρίσκεται κάμια πηγή, ἀλλὰ μόνον φρίστα (πηγήδια) τινὰ επικαμένα εἰς τὸ χαμηλόντων κοιλάδων.

Εἰς τὸ νότειον εἶναι μικρά τις πεδία, καὶ δύο ἕκη (βάθτοι) στενά, διατηρούμενα ἀπὸ τὰ νερά τῶν πηγῶν, αἵτινα ἑκαὶ ἐπιπόλαιοι, καὶ δύο διάφορα ὅπερ τὴν στάθμην τῆς θαλάσσης υφασμένα. Τὰ ἕκη καὶ ἡ πεδία; εἰς δικαϊστρον περίπου πεντακοσίων βικατῶν καλύπτονται ἀπὸ ἑξάκισιν τινὰ [efflorescence] ἀλικήν, ἢτις συγκατίζεται μὲν ἀπὸ τῶν ὑπόστασιν τὸν θερμὸν νερόν, εἰς πολλὰ δὲ μέρη φυιντάτη, ὅτι εἶναι γένητης στάθερης τίνος ἀναθυμίας ἀτμῶν, αἵτιες πονούμενοι ἐπίκαιοι εἰς τὴν γῆν, ἀφίσουμενοι τε κατάστρωμα ἀλάτων.

Κατὰ τὸ μέσον αὐτοῦ τοῦ ἔλους [εἰς τὸ ὄποιον λήγει χείραρχος ἔξω τῶν τάρρων εἰς τὴν ἔκτασιν κοιλάδος τοῦ]; ἀναθύεται πηγὴ ψυχρὸς ὑδατος, οὐ διάφορος, γεννώσας μικρὸν ρύακα, οὗτος δὲ μετ' εὐ πολὺ μηρύνεται μὲτα τὰ ορυκτά νερά, καὶ γύνεται εἰς τὴν θάλασσαν. Τὸ νερόν τοῦτο εἶναι ἀλικήν, πιπερικήν, άσφαλον, αγγειαν, ἔχει ὑπόστασιν γιανδή, καὶ κατὰ τὴν χρυσήν ἀνάλυσιν περιέχει ἀλίτην σόδας [muriate de soude], ἀλίτην τιτάνου [muriate de chaux], ἀλίτην μαγνητίας [muriate de magnesie] καὶ ὄπιγνην σόδας [sulphate de soude] καὶ ἀνθρακίτην τιτάνου [carbonate de chaux].

Εἰς τὸ βιορειο-κνητολογὸν αἱ πηγαὶ θέλπουν πρὸς λιμένα τινὰ διάφορα, διὰ πλειάρχων μόνον ἐπιτίθεται. Η ἀρά, ἢτις τὸ κτλοκάριστρον φυσικὴ ὀσεπιτοπλεῖστρον απὸ τὸ βιορειο-ανατολογὸν, δρεσίζει τὸν ἀπισσωφαίραν, διασκεδάζει τὸν καύσσαν, καὶ καθαρίζει τὸν ἀέρα. Ο ἄρετος δὲ εὗτος διάφορος ἀλλοιοῦται ἀπὸ τὰ ἐκ τῶν θερμῶν νερῶν ἀπολύσμενα ἀέρια.

Αἱ πηγαὶ τῶν ορυκτῶν νερῶν εξέρχονται ἐκ τῆς κλίτεως; χαυκλοῦ τίνος λόφου, εὖδος βίματα ἀπὸ τὸ παραλίαν, ἐπὶ πεδίου γραχέος, στερκμένου τέκαις φυτείζει, ρέουσσαι κατὰ τὴν διεύθυνσιν ἀπὸ τὸ βιορειο-θυτικὸν πρὸς τὸ νετοκο-ανατολογὸν. Εἶναι δὲ τρεῖς, καὶ πρώτοισται. Καὶ τὸ μέν ὑψηλότερά ἡ ἐπαρκοῦσσα εἰς τὰ λιυτρά εξέρχεται ἀπὸ σμρὸν τιτανινῶν πετρῶν [rochers calcaires], αἱ δὲ ἔτεραι δύο ἀπὸ ἐπιπέδων δο βίματα χαυκλοῦστερον.

Ἐκ τῆς θέτεις τούτων, καὶ τῆς δού μικρᾶς κλίσεως, ἢτις ὑπέργεια μεταξὺ τῶν δύο αὐτῶν, καὶ τῆς πρώτης, ὑποτίθεται, ὅτι καὶ αἵτρεις εἶναι αἱ αἱ ἀλλ' δύος θιαφέρουν ἀπὸ ἀλάτων ἐπικιθυτῶν κατὰ τὰς φυσικὰς αὐτῶν ἴδιοτητας, τὴν θερμοκρασίαν, καὶ τὴν ὄποιαν περιέχουν πασστῆρας ἀλάτων.

Η θερμοκρασία τῆς υψηλοτέρας πηγῆς δεν ἀναζηνεῖ ποτὲ ὑπέρ των 44 βαθμῶν τοῦ ἀκτοβάθμου θερμομέτρου, τὸ 35 τοῦ Ρεμμύρου. Όταν τὸν ταράξη τις, πολλὰ διάφορα μόνον ἀέριον ἀπολύεται ἐξ αὐτῆς, τὸ νερόν της δὲν παραλαβεῖ, ἔχει χρυσὸν ἀλμυρὸν καὶ πικρὸν, εἶναι αγγειαν, διαυγές, ἀποφέρει ἀλαρρά, την ὄσμην, ἀλίγους δυσάρεστον, καὶ δεν ἔχει κάμιαν ἀλικήν

τοι εἶναι τὰ θερμὰ νερά, ἀρέσκει τὸ ὄρομα ἡ νῆσος. Τὰ νερά ταῦτα εἶναι ἐν τινὶ μυχῷ τοῦ κόλπου ἀρκτανατολικῶν πρὸς δεξιὰν τοῦ εἴσπλου· καὶ ἡ μὲν κυριωτέρα αὐτῶν πηγὴ ἀναέιδει παρλάζουσα κατὰ τοὺς πρόποδας τοῦ λόφου εἰς οἴκουν, ὅπου πλίνονται οἱ ἀνθρωποι ἐνδύματα, καὶ ὅπου ἔρχονται οἱ ἀσθενεῖς διὰ νὰ ἰδρόνουν, αἱ δὲ ἀλλαὶ ἀναβρύνουν διάφορα βίματα περαιτέρω κατὰ μικρὰ πομφόλυγα, καὶ συνιστῶσι ρύακα, οὗτος ἐκβάλλει εἰς τὴν Οάλασσαν, ἀπὸ τὴν ὄποιαν αἷχον ἀνέλθῃ ὅλα ταῦτα τὰ νερά διότι εἶναι μὲν ἀλμυρώτατα, θερμαίνονται δὲ ἀναμφιβόλως ἐν τῷ θείρχεσθαι τὸν λόφον διὰ μέσου μεταλλείων σιδήρου, ἡ σιδηρωτὴν ὑλῶν. Λίγῳ θερμότεραι τὰν περὶ ὧν μὲν ὁ λόγος. Τὰ παλαιὰ τῶν θερμῶν λοιπρά ἐκεινοτοκατὰ μέσου τῆς κοιλάδος, ἀπὸν ἀκόμη φαίνονται τὰ λειφάνα δοχεῖον ἐκ τοῖβλων καὶ λίθων κτισμένον, μὲν μικρὸν αὐλάτα, διὰ τὸν ὄποιον διεργάτη, εἰς ὅποιον μέρος ἥθελε τις. τὸ τῆς μεγαλητέρας πηγῆς νερόν. Τὰ νερά ταῦτα διεφύλαξαν τὴν ἴδιοτητά των, ἀλλ' ἔχασαν τὴν φύμην των, ἐπειδὴ δὲν ἔρχονται πλέον εἰς αὐτὰ εἰκαῖοι μόνον τῶν ἀσθενούντων, τὰν ὄποιον δὲν ἥθελουν δυνηθῆ νὰ θεραπεύσωσιν ὅλα τὰ θρυκτὰ νερά τοῦ κρήμου. — Σημ. τοῦ Συντάκτου τοῦ Ταχιέρ. τῆς Ελλ.

ἡ σιδηρώδη ὑπίστασι. Οἱ κάτοικοι τῆς νήσου διαχρημάται ἔτι, οταν ἔκτοισθαι ἡ σικοδομή, διότι τὸ σημερινὸν λευκὸν εἶναι, ὑπῆρχεν δύο πηγαὶ οὐλές, ἡ δεύτερη, ρίζινες ἐμφύτευσαν διὰ τὰ γεννέαν εὐρύχωρων δειγμένην εἰς τὴν μίζην δὲ ταῦτην πρέπει ἀντιτιθέσθαι, ἢ πιστεύειν τὴν διάγη ἀντιστοίχης τῆς θερμοκρασίας; τοῦ νεροῦ, ἡ μητὸς ἀλάτων πασσότης, ἡ ἐκ τῆς ἀναλύσεως μητὸς πράκτησα. Τὸ νερὸν δέντρον καλύπτεται μεγάλην ἔκτασιν γῆς, καὶ ἀποθίτης ἐπάνω εἰς τὴν ἀναλύσεων μητὸν πράκτησα. Τὸ νερὸν δέντρον κατάστασις καίλεται, σύτος ἡ ἀποθίτης εἰναι εἰπότης, καὶ παραπλανατικὴ ἀπὸ λεπτῶν κατάστασις ἀλάτων, γένητης τῆς ἀποσυνθέσεως [décomposition] ἔχει δὲ τὰ αὐτὰ συστατικὰ στοιχεῖα, ὡς ἡ καὶ τὰ τῶν χαυκλοῦστερῶν πηγῶν περά.

Αἱ γρυπολότεραι πηγαὶ εἶναι μὲν δύο τὸν ἀράθιδην, ἔκτητη δὲ γεννῆτη πολλὰς διλλαῖς εἰς διάφορα μέρη τῆς ἐπιφάνειας αὐτῆς· εἰς τὸν τόπον, ὅπου τὸ νερὸν ἀναθύεται, συγκατίζεται ἐπίσπει; ἡ ἀλική ἐξάρθριστη, ἡ τις εὐρίσκεται καὶ εἰς τὸ ἔλος καὶ εἰς τὴν πεδίαν. Τὸ νερὸν δέντρον καλύπτεται μεγάλην ἔκτασιν γῆς, καὶ ἀποθίτης ἐπάνω εἰς τὴν ἀπιφάνειαν, τὴν ἀπειχίνει διατρέχει, ἀλάτων ἀπὸ της συγκατίστρουν ἐκτιθύτων τηνά κούταρου, χρωματισμένον μὲν ἔχοντας τὴς σκοιτίας, χρῶμα, μεταδοθεῖν εἰς αὐτὴν ἀπὸ τὸ δευτεροδεῖδιον σιδήρου [deuxième de fer], τὸ ὄποιον κατεκρυμμένην διὰ τῆς ἐπαργύρης; τοῦ ἀγραφικούς ἀρέως. Πλαστὸν εἰς αὐτὰς τὰς πηγὰς φύονται τὰ ἐρείπια τῶν παλαιῶν λευκῶν, οὗτον ὑποτίθεται, δέ τοι μέσον τούτου τοῦ νεροῦ ἔκχυμον γραπτόν εἰς τηλασίαν. Ή θερμοκρασία του εἶναι 57 βαθμῶν τοῦ ἀκτοβάθμου, ἡ 45, | τοῦ Ρεμμύρου, εἰς δὲ τὸν ἔξωτερον αὔρος εἶναι 33 βαθμῶν τοῦ ἀκτοβάθμου, τὸ 25 τοῦ Ρ. Εκ τῆς πηγῆς αὐτῆς ἀπολύεται πολλὰ μεγάλη πασσότης πασσίων, ἐκ τῆς ἐξόδου τῶν ὄποιων παραλάβει τὸ νερόν. Τὸ νερὸν τοῦτο ἀποθίτης ἀρθρωτάτην ὑπόστασιν βαρθερόθη, ὑπερελαῖνον καὶ σιδηρώδη· διῆμος του εἶναι ἀλμυρότατος, καὶ ἔχει δυσάρεστον πικρίαν· ἡ σοδῆτος εἶναι δεσμότης υγρασίας εἰπότης εἰς τὸ νερὸν τοῦτο ἔγειναν κατ' ἔχισταν αἱ περιοριζόμενες παραγόντες.

Δεν θίλουμεν σᾶς πρεπεργάρατε, Ἐξοχώτατε, τὰ διάρρηρα μέσα, δυνάμεις τοῦ ὄποιον κατωθώσασιν νὰ ἀποσυνθέσουν τὸ νερὸν καὶ τὰ αἴσια, καὶ ν' ἀνακλύσουμεν τὰ συστατικὰ αὐτῶν στοιχεῖα. Αἱ ἐργασίαι μητὸς εἶναι ἀκθεμένες εἰς οἰδιαίτερον ἐπὶ τοῦτο ἡμερολόγιον· ἔδω δὲ περιοριζόμενα νὰ σᾶς παρουσιάσουμεν τὰ ἀποθέατα αὐτῶν.

Τὰ συναχθέντα ἀίσια ἐπεξεργαζόντα διὰ διαφόρων ἀντιδραστικῶν, εἶναι ἀέριον ἀνθρακίκην σὲ εἰς μεγάλην πασσότητα, πλέον δὲ εἰς τὴν ἀγραφικούς παταξίας ἐπιτέλασμεν νὰ εὑρουμενές σύριον ςέριον ςόδρογκον-θεῖον [gas hydrogène-sulphure], τοῦ ὄποιον τὸν ὄπαρξην ἔως σπαρερούντων κανέν τῶν ἀντιδραστικῶν δὲν ἐδυνατόν τὰ δεῖξη τὸν παραστικὸν αὐτοῦ.

Η ἀνάλυσις τοῦ νεροῦ, ἐπεξεργασθέντος δρασίας διὰ τῶν δοσών εἶναι ἀντιδραστικῶν, καὶ διὰ τῆς ἐργασίας τῆς ἀστυπάσσεως ἔδειξε τὰ ἔρετη:

4 σύγκειτον νεροῦ μετὰ τὴν ἐξάτμησιν ἀρποκυνόντος τοῦ παραστικοῦ αὐτοῦ, ζυγίζει	83 κόκκους εἰς δὲ τοὺς 83 τούτους κόκκους εὐρέθην
ἀνθρακίτης σιδήρος [carbonate de fer]	2/3 κόκκων.
ἀνθρακίτης τιτάνου [carbonate de chaux]	8 "
ἀνθρακίτης σοδᾶς [carbonate de soude]	2 "
ἀλίτης σοδᾶς [muriate de soude]	28 "
ἀλίτης Μαγνητίας [muriate de Magnesie]	21 "
ἀλίτης ποτασσος [muriate de potasse]	9 "
οαιτής τιτάνου [sulphate de chaux]	4 "
οαιτής Μαγνητίας [sulphate de Magnesie]	2 "
ἀλίτης τιτάνου [muriate de chaux]	6 "
καὶ έγκη πυρίτιδος [silice].	

Ἐνθέτεται νὰ παρασιδούσται εἰς τὴν ἀνάλυσιν ταῦτην τηνά λέση, μάλιστα εἰς τὴν ἀναλγείαν τῶν πασστῶν δι᾽ ἔλλειψιν ἐξεταστικῶν τινῶν μεσῶν, τὰ δηπεῖα δὲν ἐδυνατόν ταῦτα νὰ προμηθεύσουμεν. Πρὸς ἐπιπλέοντα δὲ ἐρέμαντο μεταξὺ τῶν ἀσθενεῖς τοῦ νεροῦ καὶ ἀλάτων ἐκ τῆς ἐξατμήσεως ἐναπολειφθέν, ἐπὶ τῶν ὄποιων θέλει γένητη

συντατού του σώματος, και μάλιστα το λυμφατικόν [lymphatique] αύξησης καταστασίν άτονιας, οποία είναι σιγή χειραδας πάσχοντες [scrofulosis].

Παραγόντα πασίτης τοῦ εἰς αὐτὸν τὸ νερὸν περιεχομένου σιδήρου ἐπετεῖ
τὸ λουτρὸν αὐτὸν ὑγεινὸν εἰς τὰ διάφορα πάθη τῆς μάτρας, προ-
προπολατοῦσαί τοῦ ὄργανου τούτου, εἰς τὴν στίσην τῶν ἔμπικην
[scrofuleum atmenorrhœa], τὴν λευκόρροιζν [leucorrhœa] καὶ τὰ ὄστεο-
τες [steries]. Καὶ ὡμεῖς ἐδύνανται να κρένομεν περὶ τῶν καλῶν ἀποτε-
λεων αὐτοῦ τοῦ νεροῦ ἐπάνω εἰς δύο γυναῖκας, αἵτινες εὑρέθησαν τότε
κακούτρι.

Διάφεροι ἀσθένειαι τοῦ στομάχου προσερχόμεναι ἀπὸ τὴν ἀτονίαν τοῦ ὅρ-
γκου είτε, ἢ ἀπὸ νευρικήν ἁυπάθειαν, ἐπορεύονται σιγῇ νὰ ταῦθαν, τούτα
μετατραποῦν διὰ τῆς ἀστοτερικῆς καὶ ἔξωτερικῆς γρύπεως αὐτῶν
τοῦ στόματος· ἀλλὰ, διὰ νὰ λάθῃ τις διλού τὸν ἐξ αὐτῶν ἐλπίζομένην ὥρ-
μην πρέπει νὰ κάψῃ μετρίαν αὐτοῦ τὸν γρύπον· τούτωντίον δὲ τὸ σύντομον
τοῦ πόνους εἰσθενόντα, αἱ δυνάμεις ἀλλατοῦνται, καὶ ἐπέρχονται κακο-
γιαστικαλγίας χρόνοις καὶ δυσπεψίαις, αἵτινες ἀναγκάζουν τὸν πάσχοντα
πόνοφη, η νὰ παχυτὴ τὸν γρύπον τῶν λουτρῶν, ἐν ὦ καὶ τὸν ὑπόπορον
πάσχονται τοῦ πόνους.

Τοντάρα τὸν Θερμιῶν ωρίνεται, ὅτι είναι προσφυτὸν νὰ ἀναζωίσουν μέλη
τοῦ τρικοτῶν ἔξασθεντισμένων, νὰ ἐγδύναμοσιν σύλλας, καὶ ἵσως νὰ ἰστρέουν
εἰς αὐτῶν κάποτε ἐπιστρέψαντα δίλκη. Πρὸς τούτοις είναι προσφυτὸν εἰς
τὴν χρόνιας φύρας, εἰς χρόνιας τινάς, λεπτήντας, εἰς τὰ κακοτήπη ἐλεπτῆς
λεπτῆς [ulceres sordides dela lepre], καὶ εἰς τὰς χρόνιας ἀμφράξεις τῶν
ἴστοβιών τοῦ ὑπογαστρίου. συχνά μετὰ τοὺς διαλείποντας πυρετοὺς ἐπερ-
γίας. Ἐπειδὴ δὲ αἱ ἀσθένειαι σύται είναι: σιγῇ ὀλίγον συχναὶ εἰς τὴν Ἐλ-
λάδα, η ἐπιτροπὴ κρίνει χρέος νὰ τὰς ὑπερδεῖην ἴδιατερως εἰς τὸν μέριμναν
τὸν Ἰατέρας Ἑξοχότητος. Είναι περιττὸν νὰ προσθέσωμεν, ὅτι τὸν γρύπον
τοῦ νεροῦ πρέπει νὰ βοηθήσουν ἀρμοδία δίαιτα, καὶ προσφυτὸν εἰς τὴν φύσιν
πατέντεις θεραπεία (*).

Τοτεύοταί εἰσι, Ἑξοχότατε, σὶ παραπορησαίς, τὰς ὅπιας η ἐπιτροπὴ ἐκρινε-
χέσθαι καθιερώσαλη εἰς τὸν Ἰατέραν Ἑξοχότητα, ἐπιτρέπει δὲ ὅτι θέλουν τούτη
τὴν ἀποδοχήν; σας είναι νὰ μὴ φεύσῃ τῶν ἐλπίδων της.

Δέχθητε, Ἑξοχότατε, τὴν βεβαίωσιν τοῦ βαθίου σεβασμοῦ, μεθ' εὖ ἔχομεν
πάντη νὰ εἰμεῖς.

Τῆς Ὅμερέας Ἑξοχότητος

Ἐλάχισται καὶ εὔπειθεστάταις δοῦλος

Δόκτωρ ΚΥΒΕΡΝΟΣ Αρχιατρὸς τῶν ἐν τῇ Μασσαγέιον ναυτικῶν δυνάμεων,
Αύλικος Σύμβουλος τῆς Ρ. Α. Α. Μ., Ἰππεὺς κτλ. κτλ. κτλ.

Γ. ΤΑΒΙΣΣΟΤ θεύτερος χειρούργος τοῦ Γαλλικοῦ θηράστου Κογκέ-
ράντος.

Δόκτωρ ΖΟΥΚΚΑΡΙΝΗΣ Αρχιατρὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ τακτικοῦ σώματος.
Α. ΜΑΝ Φλοριανοπολίς.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 8—20 Ιουνίου 1830.

(*) Οἱ ἀλλόγημαι εὐτοι ἀνδρες ἐπιχειρήσαντες ἡδη πρῶτον, δοὺν ἔμειν
τοῦ πόνου, χρησικὴν ἀνάγουν τὸν ὄρυκτὸν νερὸν τῶν Θερμίων, ἐκκινο-
ῦσαν γοργούν ὑπερεισιν ἐν γένει εἰς τὴν ἀνθρωπότητα, καὶ ἴδιαιτέρως εἰς
τὴν Ἐλλάδα. Ἀνυπομόνευτον μὲν νὰ ἴδωμεν καὶ τὸ ἡμερολόγιον
αὐτοῦ, ὅπου ἀκτινεντοὶ λεπτομέρεις αἱ ἐργασίαι τουν, ἐκ τῶν ὁποιων βέβαια
θέλουν λάθεις φάτα, δοὺν δύνανται καὶ βίσουν νὰ ἐπιχειρήσουν εἰς τὸ ἔτη;
καὶ ἐπανάληψην τὴν σύτην ταῦταν ἀνάλυσιν. Είναι ἀναντίρρητον, ὅτι
αἱ πολλαὶ αἱ πολλαὶ γενησόμεναι κατ’ ἐπανάληψην ἀναλύσις θέσιν μᾶς
ιδηγοῦσαι εἰς δοὺν τὸ δύο πτὸν ἀπρεστέραν χρυσικὴν γρωσιν τῶν περιόν
ἐργος νεφρών, καθὼς τοῦτο συνέβη καὶ εἰ. Όλα τὰ ἄλλα ὄρυκτα νερὸν τοῦ
φυτούμενου κόσμου. Εὐχής ἔργον είναι νὰ ἀποκτησωμεναι καὶ ἀκριβεστέ-
ρας ὄρυκτολογικας τῶν μερῶν τοῦτον γνῶσαις.

Οσον δὲ ἀναγεται εἰς τὸ θεραπευτικὸν μέρος αὐτοῦ τῶν νερῶν, οἱ ἐλ-
λόγημαι εὐτοι ἀνδρες κινούμενοι αἱ πόλειν ἀλλαγαῖσιν νὰ δύσουν τὴν γένει
μητρῶν. Οἱ τελεῖς την εὐτη τοῦντι ἀξιεπιτάνεις, εὐτε Ἑξοχεν νὰ εἰπωμένεν
τὶ κυρίως ἐνκυτιον τῆς γνώμης τουν, ἀλλ’ οὐδὲ συγχρούην νὰ κάριμεν
μητρῶν την παρατηρησιν. Η γνώμη την βέβαια διὰ τὸ διεγεγρόντιν τῆς
εἰδούσης την δὲν θελείσνεται εἰς ιδίαν πείραν ἐχειν εἶναι ἀναλογίας
την περὶ τῆς ωρελείας αὐτῶν, μᾶς, φτίνεται δη τὸ θέλεν εἰνίαι ἀπλού-
τερον νὰ παραληπέσουν αὐτὰ τὰ νερά μὲ διλού ὄρυκτα νερά γνωστὰ εἰς
τὸ φυτούμενον κόσμον, καὶ τότε ἐκ της παρατηρησίας ταῦτα ὁ ἀτρός
χρηστηγούμενος ἀπὸ την πάρην, την ὅπιον γρύπον πολλοὶ καὶ σορών αν-
δρῶν κοπεὶ ἐπεκύρωσκην, ἐπεπρέπει νὰ κρινῃ παραχέστερον περὶ τῆς ὀψε-
τος αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ τότε πάλιν αἱ ἀποτέλεσμα πείραι είναι παρατητού.
Μεταξὺ ἀλλων καὶ δ’ Ἀλιβέρτος (Alibert) κάριμεν την ἔτης παρατηρησιν.
Ζενεῖς δὲν ἀγνοεῖ, λέγει, δη τὰ ὄρυκτα νερά, καὶ δηταν ἀλούτη καὶ
την ἀστερικούς χρακτήρας την παρατηρησιν, δὲν εμπερούν νὰ έχ-
ουνεις καὶ διαχρέεις, καλάταιτα δὲν ἀκούσουν εἰδῶν τὰς αὐτο-
νούστειν εἰς θλούς τους βαθύας αὐτῶν τοῦτον τῶν αὐθινετούν. κτλ.

Ἐπισκέμμειος ἀτρός την.

λρ. 1651. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Κυρίου Δικτοράς Κύρο, Ταξιαρχὸν, καὶ Ζουκ-
καρίην, καὶ τὸν φαρμακοποιὸν Κ. Μάν, μέλη τῆς Ἐπι-
τελεωτῆς τῆς διοικησίσης νὰ εἰσαγριζέσθη καὶ νὰ αναλύση-
τα μεταλλικὰ ὑδάτα τὸν Θερμίων.

Κύριοι,

Ἐλάθομεν τὴν ἀναφορὰν, τὴν ὄποιαν μᾶς διευθύνατε περὶ²
τῶν ὑδάτων τῶν Θερμίων, καὶ ἀνέγνωμεν μὲ μεγάλην μας
εὐχαρίστητην τὰς παρατηρήσεις σας περὶ τῶν θυσικῶν καὶ³
θεραπευτικῶν πυριστήτων τῶν ὑδάτων τούτων.

Σας εὐχαριστούμεν, Κύριοι, διὰ τὸν κατὰ τὴν περίστα-
σιν ταύτην ἐνειχθέντα ἐνεργόν σας δῆλου. Ή ἐκδούλευσις,
τὴν ὄποιαν ἐκάμετε δῆλη, θέλεις ἐκτιμηθῆναι καὶ ἀξιαν, καὶ
η εὐγένωμεστύνη τῶν Ελλήνων θέλεις διατηρήσει τὴν μηνήν Ιούνης.

Οἰηγουμένη ἀπὸ τὰς ὄποιας ἐδώκατε πληροφορίας, η
Κυβερνήσις θέλει σπεύσει νὰ κατασκευάσῃ προσωπικῶν
πλησίου εἰς τὰ θερμὰ ὑδάτα στέγην τιὰ διὰ τοὺς ἀσθενεῖς,
προμηθεύσα εἰς τὰς σύντοις συγχρόνως καὶ ιατρόν καὶ κατὰ
τὸ παρὸν μὲν δὲν δύναται νὰ πράξῃ τι πλέον ἐλπίζει δὲ ὅτε
μὲ τὸν καιρὸν καὶ μὲ τὴν συνδρομὴν τῶν τε κατοίκων καὶ
τῶν ἔξωθεν πρὸς ἀνάρρωσιν ἐργομένων, τὰ λουτρὰ ταῦτα,
λαμβάνειται τὸν ἀπαίτουμένους πόρους, θέλουν θελτιωθῆ-
βαθμησόν.

Ἐκαστος ὀψελεύθερος ἐγτεῦθεν θέλει ἀπολαμβάνει
τὸν καρπούς τῶν κόπων σας, καὶ ὑμεῖς ἀντὶ ἀμοιβῆς θέ-
λετε ἔχει τὴν ἔρευνατην συναίσθησιν τῆς ἀγαθοεργίας.

Δέχθητε, Κύριοι, τὴν βεβαίωσιν τῆς Ἑξοχοτητος περὶ ὑμῶν
ὑπεληφθείων μας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 10—22 Ιουνίου 1830.

Ο Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ο Γραμματεὺς τῆς Επικρατείας

Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀναφορὰ τῆς ἐπογίας Αργούς πρὸς τὸν ξογώτατον
Κυβερνήτην.

Ἑξοχότατε.

Καθὼς εἰς δῆλος τὰς περιστάσεις τῆς πατρίδος εἰδούμεν
πάντοτε προηγουμένην τὴν πατρικὴν σας πρόνοιαν, οὐτω καὶ
εἰς τὴν προκειμένην τῶν πραγμάτων μεταβολὴν εἰγόμενην απ’
ἀρχῆς πλήρη τὴν πεπονθήσειν περὶ τῆς ἀπαίτουμένης προνοίας
σας διὰ τὴν ἐξασφάλησιν τῶν ἀναφαίρετων δικαιωμάτων τοῦ
Ἑλληνικοῦ θέντος, τὰ ὄποια ἀπέκτησεν θεοῦ καὶ ἀν-
θρώπων, ἐν τῷ μεταξὺ κινδυνῷ, θυσιῶν καὶ παθῶν ανη-
κούστων. ΑΚΑΔΗΜΙΑΜΙΑ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

Η πρὸς τὸν Αντιπρόσθετον τῶν Συμμάχων Λύλων ἀπάντησίς
σας, καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Γερουσίας κατὰ συνέπειαν τῶν πρὸς

καὶ Κυβέρνησιν διεκποιήσεων περὶ τῆς κούρης τῆς Ἑλλάδος, τεσφράγισαν τὴν πεποιθησίν μας ταύτην, ἐκ τῶν ἐν αὐτοῖς γυναικειμένων, συμφωνοτάτην καθ' ὅλη μὲ τὰς εὐχὰς καὶ ἔγκαρδίους ἡμῶν ἑρέσεις.

Οὕτων καὶ εἰγνωμονοῦντες πρὸς τοὺς σεβαστοὺς εὐεργέτας τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ Συμμάχους Βασιλεῖς, διὰ τὰς πρὸς αὐτὸν εὐεργεσίας των, καὶ εὐχάριστοι μένοντες καὶ πρὸς τὴν μετέραν Ἐξοχότητα διὰ τὰς τοιχύτας πατρικής προνοίας ταχεῖς πρὸς τὴν πατριδα, δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι ἡ Α. Β. Γ., ὁ Σεβαστὸς Ἕγεμὸν, ὡς ἐναποτεμέσιχ εἰς αὐτὸν τοῦ λοιποῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔλους, ἀναγέννησις καὶ εὐδαιμονία, καὶ ἡ καθ' ὅλα συμμόρφωσίς του μὲ τὰ ἀνεξάρτητα καὶ ἐλεύθερα θέλει ἐπιταχύνει τὴν ἐν τῷ μέσῳ αὐτοῦ αἰσιον ἐλευθερίαν.

Ἀλλ' ἐπειδὴ, ὡς υκνθάνομεν, ἄτομά τινα ἐκ τῆς ἐπαρχίας ταύτης, κινούμενα ἀπὸ μέτρα φτηριαστικὰ καὶ ἴδιοτελῆ, ἐτλητοσαν νὰ κάψουν κατ' αὐτὰς κρυφίως καὶ κατὰ ραδιούργιαν ἀναφορὰν καὶ πρᾶξιν χωρὶς τὴν ἀδειὰν καὶ χωρὶς εἰδησὶν τοῦ κοινοῦ μας, διὰ νὰ προσβάλλωσι βέβαια, οἱ μεσόκαλοι τὰ ἀνεκτίμητα δίκαιά μας, καὶ νὰ παρεξηγήσουν τὰς εὐγὰς καὶ ἑρέσεις μας, ἀναρρέμεθα ὅτι ἡ τοιαύτη τῶν ἀναφορὰ καὶ πρᾶξις νὰ μὴν ἥθελε λογισθῆ, εἰμὴ χαρτίον ἀγράφον καὶ ἄκυρον, διότι ἐν τῇ παρούσῃ μας παριστάνονται ἐλευθέρως καὶ ἑφετικῶς αἱ εὐχαὶ, ὡς εἰρηται, ἀπάσις τῆς πόλεως καὶ ἐπαρχίας ταύτης.

Μενομένη μὲ σέρας Βαθύτατον.

Ἐν Ἀργει, τὴν 2 Ιουνίου 1830.

Οἱ πολῖται τῆς πόλεως καὶ ἐπαρχίας Ἀργοῦς.

Ο Ελάσσος. — Ηλιούπολεως Ἀνθρακος, καὶ τοποτοπῆς Ἀργοῦς, καὶ κάτω Ναυαρχίας, μετὰ τοῦ ὑπὲ τὴν πνευματικὴν μου διεύθυνσιν ιεροῦ κλήρου. Ο πρωτόπαπας Γεώργιος Καραμνιτζῆς, — Οἱ Στρατιωτικοί. — Δ. Τζέκαρης, Γιαννάκος Νταγρέας, Κ. Άναστασίος, Νέζης, Άναστασης Τζέκαρης, Κωνσταντῖνος Γ. Τριμούρας, Άναγκωστης Μανεθασίτης. — Οἱ Πολιτικοὶ τὰς πόλεως καὶ ἐπαρχίας Ἀργοῦς. — Στρατάλεος Άντωνόπουλος, Παναγιώτης Ιωαννούσης, Γ. Περούκης, Άθνασίος Ηπαπάδούκης, Ιω. Σέκερης, Γεώργιος Θιοφανόπουλος, Δημήτριος Μπατσούλης, Νοκόλης Θ. Ζάντζης, Νικόλαος Γελπεράκης, Άποστολος Ν. Αποστολόπουλος, Γεώργιος Τζέκαρης, Γεώργιος Ανυφιώτης, Άναστασίος Τζιρούλης, Νικόλαος Ζέρας, Ιωάννης Τζευλαριώτης, Μ. Παπᾶ Μιχαλόπουλος, Άνδριχνος Πέπας, Παναγιώτης Ζερκίνης, Νικόλαος Βόκος, Άθνασίος Ασημακόπουλος, Παναγῆς Μπιρόπουλος, Άνδριχος Άλικουλης, Εμπανασοῦ Τενανούσης, Γεώργιος Σαλανικοπουλος, Άνδρεας Παπᾶ Σπύρου, Γεώργιος Μάλος, Παναγιώτης Καλαϊδῆς, Άθνασίος Σμυρναῖος, Ήλίας Ανυφιώτης, Δημήτριος Αχμάρης, Παναγῆς Δεγοδημόπουλος, Παναγῆς Παπαδόπουλος, Σεράντης Παπᾶ Χρυσόπουλος, Γεώργιος Λεκούφης, Νικόλης Τζεργαρῆς, Κωνσταντίνος Ήλικακόπουλος, Δημήτριος Τριγκανόπουλος, Γεώργιος Σεραντόπουλος, Κωνσταντίνος Βόκος, Σπύρος Μοντζόπουλος, Δημήτριος Μπαρμπαλόπουλος, Γιαννόλης Φικιώτης, Μιχαήλ Ζωάννος, Δημήτριος Μπαρμπαλόπουλος, Μιχαήλ Κεζάκης, Γιάννης Φικιώτης, Άλεξης Νικηγόωστης Τζευλούφης, Γεώργιος Πετροπούλος, Δημήτριος Φυριώτης, Γιάννης Αικερίκολόπουλος, Γεώργιος Πετροπούλος, Δημήτριος Φυριώτης, Γιάννης Αικερίκολόπουλος, Παναγῆς Α. Παπᾶ Παναγιώτου, Μήνος, Σωτήρης Παπᾶ Μιχαλόπουλος, Παναγῆς Α. Παπᾶ Παναγιώτου, Μήνος, Σωτήρης Παπᾶ Μιχαλόπουλος, Παναγῆς Γ. Βλάσης, Κωνστ. Παρασκευόπουλος, Αναστάσιος Σταματόπουλος, Δήμης, Θανατόπουλος, Μ. Βεύρλος, Χρήστος Φίρες, Δημήτριος Μιχαλόπουλος, Παναγῆς Καρβουνάρη, Σωτῆρος Ρχιτζῆς, Κωνστ. Δημητρα-θέρης, Θεοδωράκης Κοντόπουλος, Ἀγγελῆς Χρυσούκης, Αναγκωστης Πανασίου, Θεοδωράκης Κοντόπουλος, Α. Γεωργίου, Χρήστος Βαθύς, Νικόλης Φιλόκης, Νικόλης Παπαγιώτου, Α. Γεωργίου, Χρήστος Βαθύς, Νικόλης Φιλόκης, Νικόλης Παπαγιώτου, Α. Γεωργίου, Χρήστος Χατάτης, Μαρμαρίδης, Γεωργίου, Νικόλης Μιθωνίος, Θ. Μιχαλόπουλος, Δ. Μιθωνίος, Μανόλης Μαργιού, Νικόλης Μιθωνίος, Θ. Μιχαλόπουλος, Γιάννης Χελιώτης, Νικόλης Σταματίτης, Αθνασίος, Π. Μιχαλόπουλος, Γιάννης Χελιώτης, Νικόλης Σταματίτης, Κωνστ. Δημήτριου, — Οἱ Δημογέροντες τῶν χωρίων — Τοῦ Καυτσοπεδίου, Γιαννάκος Βασιλείου, Σωτῆρος Δανόπουλος. — Τοῦ

Φαγγιάς, Ἀνθρακῆς Στίγης. — Τοῦ Μιαρτζής, Θεοδ. Νικόλαος. — Τοῦ Καρτακίου, Κανονιτατῆς Κοκοτζήλης. — Τοῦ Λρίας, Λινῆς, Ηλιο. Νικόλαος. — Τοῦ Σπαριδούσιου, Νικολῆς Μπούμουση. — Τοῦ Καριδέας Τάπηος; Μπούτζηκης. — Τοῦ Παυροτήπιου, Αναγκωστης Κωνσταντίπουλος, Τάπηος; Δημητράκης Ζάχης. — Τοῦ Κάτω Πελεσίου, Αναγκωστης τοῦ Οισονόμου. — Τοῦ Μερμπακη, Γιάννης Μιτζόπουλος. — Τοῦ Καπχαράλιου, Γιάννης Ντέντες. — Τοῦ Νικοβρίου, Αναγκωστης τοῦ Παπ. Κωνσταντίπουλος.

Οἱ Δημογέροντες τῆς πόλεως καὶ επαρχιας Ἀργους, συνυπογραφόμενοι μετὰ τῶν πολιτῶν τῆς επαρχιας ταύτης, ἐπικυρώσαντες καὶ τὸ αὐτόγνωμον καὶ γράψαν τῶν ὑπογραφῶν αὐτῶν.

Ἐν Ἀργει, τὴν 9 Ιουνίου 1830.

Οἱ Δημογέροντες Νικόλαος Ζερκίνης, Γ. Αλπανόπουλος, Θ. Μαθωνίος, Α. Καλογερόπουλος, ο. Γερμαντίου, Ν. Ιω. Κορδίτης.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγαίου, 8 Ιουλίου.

Τὴν 20 Ιουνίου ἀνεχύρησεν ἐκ Πίρου ὁ Ναύαρχος Ἐρδῆνος ἐπὶ τοῦ δικρότου Βλαδιμήρου, συνυδευμένος καὶ ἀπὸ τὴν κορδέρηταν Λέσσιαν, εἰς τὴν Βαλτικὴν Θάλασσαν. Αναχωρῶν ἀπὸ τὴν Ἐλλάδα ἡ Α. Ε. ἀφίνει εἰς αὐτὴν περιπέθηγον μνήμην. Τὸ πρῶτον καὶ τὸ ἀξιόεστον τοῦ χαρακτῆρος του, τὸ ἐλεύθερον καὶ τὸ εἰλικρινὲς τῶν ἀρχῶν του, καὶ ἐκεῖναι αἱ ἀρεταὶ, αἴγινες, κοσμοῦται τὸν ἐν εἰρήνῃ διάγυντα πατέρα οἰκογενείας, φύνονται λαμπρότεραι εἰς τὸν πολεμιστὴν, τὸν κατέστηταν τόσον ἀξιαγωγητον καὶ ἀξιότιμον εἰς ὅλους, ὅποι τὸν ἐγνώρισαν, ὃσον ἀξιον τῆς εὐγνωμοτύης τῆς Ἐλλάδος καὶ τῶν φιλανθρώπων τὸν ἀπέδειξεν ἡ ἐν Νεσκάττρῳ ναυμαχία. Καθ' ἡς στιγμὴν σχεδὸν ἔμελλε ν' ἀπομακρύνθη ἵπο τὰ πατέρια ταῦτα ὁ Ναύαρχος, εὑρετήθη νὰ στείλῃ εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ὀρφανοτροφείου τὴν πατοιγήτα 144 διστήλων μὲ τὴν ἑξῆς ἐπιστολήν.

“Τὸ ἔργον, τὸ ὄποιον ἀνεδέχθητε, ἀγαπητέμου Κύροις, τιμᾶ τὰ αἰσθήματά σας, καὶ δέοντες θέλομεν ἀπεικάμει θαυμάζοντες τὴν ὄποιαν δεικνύετε ἀριστίων εἰς τὴν εὐδαιμονίαν τῆς ἐσερχομένης γενεᾶς τῆς Ἐλλάδος. Προσκτάσθε δὲ ἐντεύθεν ὅμοι μὲ τόσα ἄλλα καὶ τοῦτο νέον δίκαιον εἰς τὴν παρὰ τῶν φιλοκάλων τιμήν.

„Εὐτυχής θέλω εἶται, ἂν δύναμαι νὰ συμπράττω πάντοτε κατευθεῖαν, εἴτε πλαγίας, εἰς τὸν ὄποιον προέθεσθε σκοτῶν, καὶ ἐλπίζω ὅτε θέλετε εὐδοκήσεις νὰ μεταχειριστήσητε εἰς κόσμητιν τοῦ ἐν τῷ Ὁρφανοτροφείῳ μηδὲ τὰ ὄποια σᾶς πέμπω σήμερον ὅλιγα χρήματα. Ή θρητεία συνιστᾷ τὴν κρηπίδα τῆς εὐτυχίας τοῦ ἀνθρώπου, καὶ δέν δύναται τις νὰ σᾶς ἐπιτινέσῃ ὅσον πρέπει διὰ τὴν ὄποιαν καταβάλλετε ἐσιμέλειαν, διὰ νὰ τὴν ἐντυπωτεῖτε εἰς τὰς ψυχὰς τῶν παιδῶν τῶν εἰς τὴν διεύθυνσιν σας ἐμπεπιστευμένων.

„Τοὺς δίδω δὲ τὸ μικρὸν τοῦτο σημεῖον μνήμης, διὰ νὰ τοὺς ἐνθυμίσω ὅτι τὸ μεγαλήτερὸν τῶν θάρρος πρέπει καὶ ἔχωσιν εἰς τὸν Θεόν. Πιστεύετε δὲ ὅτι περὶ πλείστου ποιεῦμαι τὴν μνήμην σας, καὶ ὅτι ἀμετατρέπωτος θέλετε εἶται προσκολλημένος εἰς ἑστα-

„Ο εἰλικρινῶς ἀρνητισμένος δδῆλος σας
· Εκ Πόρου, τὴν 19 Ιουνίου (1 Ιουλίου) 1830.

ΕΙΔΗΝΟΣ.

Τῷ Κυρίῳ Μουστοξύδῃ, Ἱπποτῷ διαφόρῳ ταγμάτων
ΑΚΑΔΗΜΙΑΜΙΑ